

Farkas Arnold Levente

A látomás

előjátékként tünteti fel
az előzőket. Most, hogy ez a szó
agyamba szökkent, nem is tudtam
másra gondolni, mintha a szó

maga sós lenne, és minél többet
gondolok rá, annál rosszabb
a hatása. Az asszony azt ma-
gyarázta, hogy a modern táncok

minden korosztálynak hozzáfér-
hetők. Ezzel el is búcsúztak,
biztosítva egymást kölcsönös

nagyrabecslésükről. Dosztojevsz-
kijnél látom, amit nem látok.
A látomás biológiai

az élő lovakat. A halál
sem sokkal rosszabb, tudom. Dúlt
kórusukban nem zeng drága dal.
Imát mondok, s tollam megáll.

Elvitték minden gabonánkat.
Anyám sírt, apám hallgatott.
Öcsém lopott a sajátunkból
a lónak egy marék zabot.

Vonalazott könyvem felett
madarak trillája énekel
nekem. Örvendek, hogy örült

vagy. Nem volt külön dolog, gon-
dolom, dúdolok. Csapás e
harcban a futót nem éri

lomhán egy dalon. Elvált nők
nincsenek. Káromkodók igen
sokan vannak. Más vétkek na-
gyon kevésbé fordulnak elő.

Leült a heverőre. Megnyomkodta a padon alvástól elgémberedett derekát. Fölkelt, nesztelenül tett-vett, rakosgatott. Ők.

Mint az iskolában. Ott is több tanár esküszik rá, hogy fogyatékos. Ez jó érzés.

Pedig volt, sok volt, de nyoma tűnt, nem lett senkié. Teremts új szívet belém, s éleszd fel

MOISE BERGER JUDIT (România): Mágia - 1997

